

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

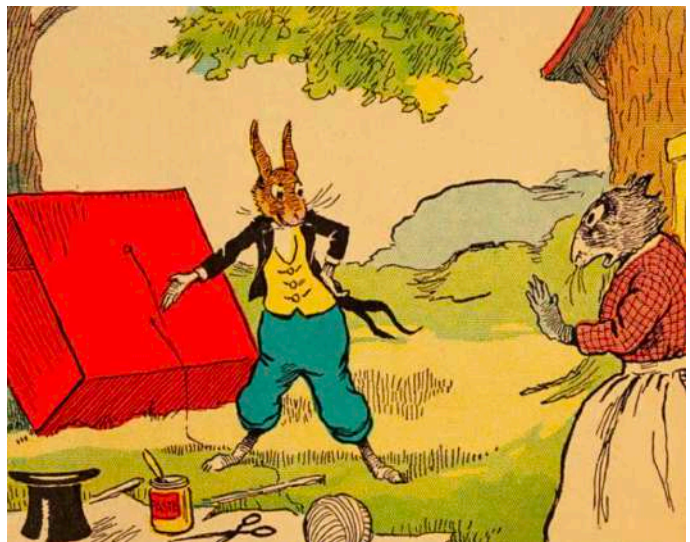
Oom Wiggily en de vlieger

Op een dag, toen het bijna zomer was, ging oom Wiggily wandelen.

Onderweg zag hij enkele dierenjongens vliegeren. "Waarom maken jullie geen grotere vlieger, en dan eentje zonder staart?" vroeg de konijnenheer. "Groter dan dit kun je geen vliegers maken", zei Jackie de hond. "En als je geen staart had, zouden ze niet omhoog gaan," voegde Sammie het konijn eraan toe. "Ha dat denk je. Ik zal het je wel eens laten zien!" zei oom Wiggily.

"Ik zal die dierenjongens laten zien dat ik een grote vlieger kan maken, en wel eentje zonder staart," zei oom Wiggily tegen zichzelf, terwijl hij met zijn roze neus snuffelde. Dus kocht hij wat stokken, papier en

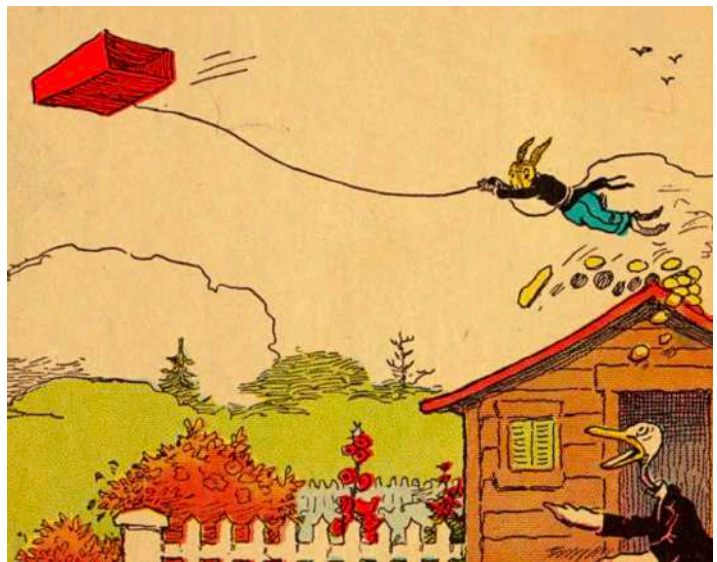

touw, en al snel had hij een vlieger in elkaar gezet die groter was dan hijzelf. "Oom Wiggily, wat ben je in hemelsnaam aan het doen?" vroeg zuster Jane toen ze de konijnenheer naar zijn werk zag kijken. "Ik ben bang dat er iets vreselijks zal gebeuren!"

"Onzin, zuster Jane!" lachte oom Wiggily. "Er zal niets vreselijks gebeuren! Ik zal de jongens gewoon laten zien hoe ze met een grote vlieger moeten vliegen, dat is alles." Dus zette de konijnenheer de grote vlieger zonder staart op. Hij draaide het touw om zijn middel, zodat het niet weg zou trekken, en toen kwam er zo'n harde windstoot dat de vlieger, oom Wiggily en iedereen de lucht in werd geslingerd. "Oh lieve help, ik heb het je toch gezegd!" riep zuster Jane.

Aanvankelijk was oom Wiggily zo verbaasd dat hij door de vlieger werd weggevoerd, dat hij niet wist wat hij moest doen. Toen probeerde hij het koord rond zijn middel los te maken, maar het zat

vast in een dikke knoop. Recht richting het huis van grootvader Gans ging de vlieger met oom Wiggily. "Knal!" de poten van het konijn sloegen tegen de schoorsteen. "Hallo daar!" riep grootvader Gans. "Excuseer mij alstublieft! Ik kon er niets aan doen!" schreeuwde het konijn.

Terwijl hij verder door de lucht zeilde, nadat hij de schoorsteen van grootvader Gans deels had afgebroken, werd oom Wiggily steeds hoger de lucht in gedragen door de grote vlieger die hij had gemaakt. "Ik denk toch dat zuster Jane gelijk had," zei hij tegen zichzelf. "Er gaat iets vreselijks gebeuren!" Op dat moment voelde het konijn een ruk aan het losse uiteinde van het vliegertouw. Hij keek naar beneden. "Oh help, je neemt mij ook mee!" blaatte tante Lettie. "Het wordt steeds erger en erger!" zei oom Wiggily.

De wind blies harder en nam de vlieger, met oom Wiggily en tante

Lettie, mee. "Oom Wiggily, wat betekent dit allemaal?" blaatte de geitendame. "Ik wilde dat ik het wist," zuchtte het konijn. Op dat moment zagen de Vos en de Wolf, op de grond, het vreemde schouwspel. "Meekomen!" snauwde de Vos tegen de Wolf. "Die lijn zal over een tijdje breken. Ze zullen vallen en dan kunnen wij lekker aan hun oren knabbelen!"

Plotseling werden oom Wiggily en tante Lettie aan het vliegerkoord een boom in gesleept. Gelukkig zaten er wat zachte blaadjes aan de boom en raakten de konijnenheer en de geitendame niet erg gewond. Het vliegerkoord had wel de jas van Oom Wiggily en de muts van de geit meegenomen. "Nou, wij zijn nu tenminste veilig, tante Lettie," zei oom Wiggily." - "Maar stel dat de Vos en de Wolf komen?" vroeg ze.

Maar de Vos en Wolf kwamen gelukkig niet bij de boom waar oom Wiggily en tante Lettie van het vliegerkoord waren losgetrokken. "Laat me je alsjeblieft naar beneden helpen,"

zei oom Wiggily beleefd, en hij hielp tante Lettie uit de boom. "Oh kijk!" riep de geitendame plotseling. "De Vos en de Wolf jagen op de vlieger. Ze zien jouw jas en mijn muts en ze denken dat wij nog steeds aan het touwtje zitten." En dat was ook zo.

"Kom op! Kom op!" snauwde de Vos tegen de Wolf. "Dat koord zal binnenkort breken. Oom Wiggily en tante Lettie zullen vallen en dan kunnen wij lekker aan hun oren knabbelen." De Vos en de Wolf renden voort, maar plotseling raakte het uiteinde van het vliegerkoord om hen heen verstrikt en ze vlogen de lucht in. "Ha! Ha! Kijk naar hen!" lachte oom Wiggily terwijl hij en tante Lettie vrolijk rond dansten. "Whow, whah, help", riepen de slechte Vos en de Wolf. "Help!"

